

Köpek Yavrusu ve Kedi Yavrusu

Jane MEADOW

Köpek Yavrusu ve Kedi Yavrusu

Jane MEADOW

Güneşli bir bahçesi olan sıcak küçük bir evde, Max adında oyuncu bir köpek yavrusu yaşırdı. Sıcak altın-kahverengi tüyleri, sarkık kulakları ve gümüş kemik şeklinde bir etiketi olan parlak kırmızı bir tasma vardı. Max bütün gün koşmayı, zıplamayı ve kuyruğunu sallamayı çok severdi. Kocaman yuvarlak gözleri neşeye parıldar, siyah düğme burnu her yeni kokuda kıpırdardı. Max her zaman eğlenceye hazırды.

Bir sabah yeni bir aile üyesi geldi: Luna adında minicik bir kedi yavrusu. Yumuşak gri tüyleri, krem rengi bir karnı ve kocaman yeşil gözleri vardı. Boynunda soluk mavi bir kurdele fiyonk, beyaz patileri ise küçük çoraplara benziyordu. Luna çok utangaçtı. Sessiz köşeleri ve saklanacak yumuşak yerleri severdi. Dünya ona kocaman ve korkutucu geliyordu.

Max, Luna'yla tanışmak için çok heyecanlıydı. Kuyruğunu bulanıklaşacak kadar hızlı sallayarak yanına koştu. 'Merhaba! Hadi oynayalım!' diye havladı, sesi gür çıktı. Luna'nın yeşil gözleri kocaman açıldı. Zıplayan köpek yavrusuna bir baktı ve kanepenin altına fırladı. Max anlamadı. Neden saklanıyordu? Oturdu ve sarkık kulakları düşerek usulca sızlandı.

Max yeniden denedi. En sevdiği gıcırtilı topunu getirip kanepenin yanına bıraktı. 'Bak Luna! Bu çok eğlenceli!' diye havladı, kuyruğunu sallayarak. Ama gıcırtilı Luna için fazla yüksekti. Kendini köşeye sıkıştırdı, küçük kalbi hızla çarpıyordu. Max patisiyle topa vurdu, top tekrar tekrar gıcırdadı. Luna gözlerini sımsıkı kapadı. Gürültünün durmasını diledi.

Max ne yapacađını bilemedi. Arkadař olmak istiyordu ama ne zaman yaklařsa Luna saklanıyordu. Havlıyor ve zıplıyordu ama bu onu daha da korkutuyordu. Kuyruđu sallanmayı bıraktı. Büyük bir iç çekiřle halının üstüne uzandı. 'Neden beni sevmiyor?' diye düşündü. Kahverengi gözleri üzgün ve řaşkın görünüyordu.

Luna saklandığı yerden Max'i izledi. Üzgün yüzünü ve sarkık kulaklarını gördü. Cesur olmak istiyordu ama Max'in her şeyi çok büyük ve gürültülüydü. Güvende hissettiği sessiz köşesinde kaldı. Gri tüylerini temizledi ve eğlenceye katılmayı diledi ama patileri kıpırdamadı. Küçük kedi yavrusunun zamana ihtiyacı vardı.

Bir gn Max'in sahibi yere oturdu ve Luna'yı usulca çağırđı. Luna beyaz patilerinden birini, sonra diğeri atarak yavaşça sürnerek çıktı. Max uzaktan izledi. Zıplamadı, havlamadı. Sadece hareketsiz yattı, kuyruğ minik ve nazik bir hareketle sallandı. Luna havayı kokladı. Max çimen ve gneş gibi kokuyordu. Belki de o kadar da korkutucu değildi.

Max yeni bir Őey denemeye karar verdi. Luna'ya dođru koŐmak yerine onun kōŐesinin yakınına sessizce uzandı. Őenesini patilerinin ũstüne koydu ve yumuŐak gōzlerle onu izledi. Havlamadı, zıplamadı. Sadece bekledi. Luna bir sandalyenin arkasından dıŐarı baktı. Max'in kuyruđu yavaŐ ve nazıkĉe sallandı. 'Merhaba,' der gibiydi. 'Sakin olabiliyorum.'

Luna minicik bir adım attı. Sonra bir tane daha. Soluk mavi kurdele fiyongu hafifçe titredi. Max hiç kıpırdamadı. Kırmızı tasması güneş ışığında parladı ama o hareket etmedi. Luna yaklaştı, yeşil gözleri onun dost yüzüne kilitlenmişti. Siyah düğme burnunu kokladı. Max'in kuyruğu usulca sallandı ama yerinden fırlamadı. Sabrı öğreniyordu.

Gün geçtikçe Max nazik olmayı çalıştı. Luna'nın etrafında yavaşça yürüdü ve ona alan tanıdı. Luna saklandığında onu kovalamadı. Sadece yakında bekledi, o hazır olduğunda oynamaya hazırdı. Luna kendini daha güvende hissetmeye başladı. Max'in kelebekleri kovalayışını ve bahçede toprağı eşeleyişini izledi. Bazen merakla oyuncu köpek yavrusuna doğru birkaç adım bile attı.

Güneşli bir öğleden sonra Luna kendini cesur hissetti. Köşesinden sürünerek çıktı ve halının ortasına oturdu. Max onu gördü ve kuyruğu sallanmaya başladı ama koşmadı. Bir pati, sonra diğeri, yavaşça yürüdü. 'Merhaba Luna,' dedi usulca. 'Oynamak ister misin?' Luna kocaman yeşil gözlerini kırpı. Sonra minicik bir miyavladı. Ona ilk kez sesleniyordu.

Max'in kalbi sevinle yerinden fırladı ama sakın kaldı. Yumuşak, sessiz bir oyuncak getirdi ve onu nazike Luna'ya doğru yuvarladı. Luna beyaz patisiyle ona vurdu. Oyuncak kıpırdadı ve Luna'nın gözleri eğlenceyle parıldadı. Üstüne atladı, ince uzun kuyruęu sallanıyordu. Max mutlu bir minik havladı ama ok yüksek deęil. Birlikte ilk oyunlarını oynadılar.

O günden sonra Max ve Luna en iyi arkadaş oldular. Bahçede saklambaç oynadılar; Luna çiçeklerin arasına saklanıyor, Max onu burnuyla buluyordu. Halıdaki güneşli yerleri paylaştılar ve yan yana kestirdiler. Max nazik olmayı, Luna cesur olmayı öğrendi. Birbirlerini anladılar ve bu, arkadaşlıklarını güçlü kıldı.

Max sabırlı olmayı hiç unutmadı. Luna sessizlik istediğinde ona alan tanıdı. Oynamak istediğinde ise sallanan kuyruğuyla hazırdı. Luna güvenmeyi hiç unutmadı. Max'in ona karşı nazık olacağını biliyordu. Arkadaşlıkları sabır ve anlayış üzerine kuruluydu ve her gün daha da güçleniyordu. Köpek yavrusu ve kedi yavrusu en mutlu arkadaşlardı.

Her günün sonunda Max ve Luna sıcacık, rahat bir sepette kıvrılıp yatarlardı. Max'in altın-kahverengi tüyleri ve Luna'nın yumuşak gri tüyleri bir yama işi yorgan gibi birbirine karışırdı. Luna'nın mavi kurdele fiyongu Max'in kırmızı tasmaşının yanında dururdu. Mırıldanıp usulca horlarlar, yarının maceralarını hayal ederlerdi. Her zaman birbirlerine sahip olacaklarını bilirlerdi ve bu dünyadaki en güzel duyguydu.

Ve böylece, oyuncu köpek yavrusu ve utangaç kedi yavrusu ayrılmaz oldular. Birbirlerine arkadaşlığın sabır ve anlayış gerektirdiğini öğrettiler. Max dinlemeyi, Luna güvenmeyi öğrendi. Ve sıcacık küçük yuvalarında, en güzel arkadaşlıkların birbirimize zaman ve alan tanıdığımızda büyüdüğünü keşfettiler. Son.